

ikke i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at vide, hvor omfattende det Forhold, der her lovgives om, i det hele taget er.

Jeg skal gøre endnu en Bemærkning. Den falder i Traad med det, jeg allerede har sagt, og den beviser yderligere, at jeg har Ret i den Betragtning, at man er gaaet uhyre ensidigt til Værks i denne Sag. Ifølge § 2 skal der nedsættes et Nævn paa 5 Medlemmer, som skal skønne i de Tilfælde, hvor Omregning skal finde Sted efter § 1. Dette Nævn paa 5 Medlemmer sammensættes paa den Maade, at Formanden, som skal beskikkes af Præsidenten for Søndre Landsret, skal være eller have været Dommer i dansk Tjeneste; og saa skal der af Aabenraa, Haderslev, Sønderborg og Tønder Amtsraad vælges 4 andre Medlemmer; hvert Amt skal vælge 1 Medlem, og det forlanges, at disse 4 Medlemmer skal være landbrugskyndige. Det er for det første en ganske ensidig S sammensætning, dette Nævn faar; men dernæst er det ganske ejendommeligt, at man udtrykkelig fastslaar, at samtlige Medlemmer, bortset fra Formanden, skal være landbrugskyndige, medens Forholdet dog er det, at Nævnet ogsaa kan komme til at afgøre Ting, der tangerer Byforhold. Jeg finder ikke dette Nævns S sammensætning betryggende, jeg finder, det er foreslaaet sammensat paa en meget ensidig Maade. Men i Henhold til de Bemærkninger, jeg allerede har fremsat, skal jeg afstaa fra at stille Forslag om nogen Ændring af Nævnets S sammensætning, fordi jeg, som sagt, ikke vil være med til at forhale Sagens Afgørelse, idet jeg skønner, at det for mange Mennesker er af stor Betydning, at Afgørelsen finder Sted, inden Rigsdagen slutter sit Arbejde for i Aar.

Holger Andersen: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg tilsige det fremsatte Lovforslag mit Partis Støtte til hurtig Fremme i dette høje Ting. Den Maade, hvorpaa Omregningen af Aftægtsydelser og Grundbyrdeydelser fra Mark til Kroner foreslaas løst i Lovforslagets § 5: paa Grundlag af en nærmere gradueret Skala i Forhold til den Værdi, Marken havde paa det Tidspunkt, Ydelsen blev stiftet, kan vi saa meget mere give vor ubetingede Tilslutning, som den netop hviler paa det Grundprincip, efter hvilket det konservative Folkeparti i sin Tid ønskede hele det nordslesvigske Valutaspørgsmaal løst. Det konservative Folkeparti foreslog under de langvarige Forhandlinger om Valutaspørgsmaalet i Fjor, at de bestaaende Gældsbeviser i Mark skulde

afløses paa den Maade, at de indfriedes til forskellige Kurser, saaledes at Markens Værdi paa det Tidspunkt, Skyldforholdet blev indgaaet, blev bestemmende for Skyldforholdets Afvikling. Derved vilde Kreditorerne virkelig have faaet, hvad der tilkom dem, og den store Kalamitet vilde være undgaaet, at en Rentier, som før Krigen havde udlaant sine Penge til fuld Værdi, nu maatte nøjes med $\frac{1}{3}$ eller mindre af det, han i Virkeligheden havde Krav paa. Ved at Hypotekdebitorerne i stor Stil opsagde deres Hypoteker og indfriede deres Gældsforpligtelser ved Hjælp af midlertidige Kronelaan, opstod der for talrige Rentiers i de sønderjydske Landsdele en meget prekær Situation, idet Debitorerne alene høstede Fordelen af den lave Markkurs ved at indløse de paa deres Ejendomme hvilende Gældsforpligtelser, medens Kreditorerne forarmedes. En stor Del af den vanskelige Valutasituation i Nordslesvig hidrører fra, at Besiddelsen af Værdierne saaledes har forskudt sig paa en ganske ensidig og urimelig Maade. Det er overordentlig beklageligt og et stort Misgreb fra Statens Side, at der ikke her blev grebet ind i Tide til Fordel for de sønderjydske Hypotekkreditorer, hvorved der ikke alene vilde have kunnet skabes langt mere tilfredsstillende Forhold, men hvorved Staten utvivlsomt vilde have kunnet spare mange Millioner Kroner. Vi vilde endda i Nordslesvig have kunnet opnaa en virkelig Valutaregulering i Stedet for den Valutahjælp, der nu blev Resultatet af Vedtagelsen af Loven af 28. Juni d. A. om Oprettelsen af en Udligningskasse i de sønderjydske Landsdele, og vi vilde have været fri for alle de Retssager, som nu er blevet Følgen af den højt uheldige Vej, man har valgt til Løsning af hele dette for Nordslesvig saa vigtige Spørgsmaal. Den ene Hypotekerjer efter den anden nægter nu at tage mod Opsigelse af Hypoteker fra Debitorernes Side og vægrer sig ved at udlevere Hypotekbrevet mod Betaling i de daarlige, værdiforringede Mark i Stedet for de gode Mark, han i sin Tid har laant ud. Ved Aabenraa Byret er der i den sidste Tid faldet to meget forskellige Dømme i saadanne Hypoteksager, idet Hypotekerjeren i det ene Tilfælde dømtes til at tage imod Betaling af den opsagte Marksum og udlevere Hypotekbrevet, medens han i det andet Tilfælde fik Medhold i sit Krav om fuld Betaling, fordi Hypotekbrevet indeholdt en Bestemmelse om Tilbagebetaling i Guld, og fordi denne Forpligtelse var indgaaet i Februar 1915, altsaa paa et Tidspunkt, da Skyldneren efter Ophavelsen af den tyske Rigs-